

หลักการและเหตุผล

โดยที่มีเป็นความจำเป็นเร่งด่วนสมควรกำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานทางเทคนิคของเครื่องส่งวิทยุกระจายเสียงที่ใช้สำหรับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง เพื่อประโยชน์ในการควบคุมให้การใช้คลื่นความถี่ปราศจากการรบกวนต่อกิจการวิทยุทางการบินเพื่อความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน ลดการรบกวนซึ่งกันและกัน และเพื่อความปลอดภัยต่อสุขภาพของมนุษย์จากการใช้เครื่องวิทยุคมนาคม และมีผู้ประกอบการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มรายใหม่จำนวนมากอาศัยอำนาจโดยชอบตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๔๓ ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงเพื่อประโยชน์สาธารณะที่ไม่แสวงหากำไรทางธุรกิจ หรือเพื่อการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ต่างได้รับความเดือดร้อนและผลกระทบรุนแรงจากการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยวิทยุสื่อสารที่ล้าสมัยผูกขาดอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดกับรัฐเนื่องจากตราไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งไม่รองรับการประกอบการ และไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมและการพัฒนาทางเทคโนโลยีวิทยุคมนาคมในปัจจุบัน และโดยที่พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ มีหลักการเหตุผลและเจตนารมณ์ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเนื่องจากการเลือกปฏิบัติไม่เสมอภาค เป็นการให้สิทธิพิเศษและผูกขาดกิจการวิทยุกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มไว้กับหน่วยงานราชการอย่างไม่มีขอบเขตเหตุผลที่เป็นธรรม บทบัญญัติในกฎหมายดังกล่าวนอกจากจะกีดกันผู้ประกอบการรายใหม่ไม่ให้มีโอกาสได้เข้ามาในระบบแล้ว ยังล่อแหลมต่ออันตรายติดบ่วงกับดักของกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมดังกล่าวกลายเป็นผู้ต้องโทษคดีความที่มีความผิดร้ายแรงทั้งอาญาและแพ่งแม้จะมีเจตนาที่ดีงามเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะต่อส่วนร่วมต่อสถาบันหลักของชาติไม่มีผลประโยชน์ใดๆ เพื่อตนเองก็ไม่มียกเว้น กฎหมายดังกล่าวยังไม่โอบอ้อมคุ้มครองมีแต่มุ่งทำร้ายพลเมืองดีและทำลายผู้ประกอบการที่ดีให้กลายเป็นนักโทษผู้มีความผิดอุกฉกรรจ์ ในขณะที่ผู้ประกอบการรายเดิมซึ่งเป็นภาครัฐที่ประกอบการก่อนพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๔๓ กลับได้รับความคุ้มครองสิทธิประโยชน์ต่างๆ เป็นกรณีพิเศษจากกฎหมายว่าด้วยวิทยุสื่อสาร ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำจากการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ซึ่งขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมักเป็นสาเหตุให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในสังคมแผ่กระจายไปทั่วราชอาณาจักรได้ นอกจากบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ จะเป็นต้นเหตุหลักที่สำคัญข้อหนึ่งแล้ว สาเหตุสำคัญอีกส่วนหนึ่งประชาชนเห็นว่ามาจากการเลือกปฏิบัติของ กสทช. ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตที่ชันโยบายกีดกันและลิดรอนสิทธิผู้ประกอบการรายใหม่ และยังใช้เหตุนี้เป็นเครื่องมือในการกลั่นแกล้งเข้าตรวจจับและดำเนินคดีกับผู้ประกอบการรายใหม่ ไม่เว้นแม้ในรายที่ตีตั้งใจบำเพ็ญเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างแท้จริงตลอดมา ให้กลายเป็นผู้มีความผิดทางกฎหมายมีคดีความติดตัว ทั้งที่มีสาเหตุดังกล่าวมาจากการเลือกปฏิบัติและละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ด้วยนโยบายของ กสทช. ที่มีเจตนาปิดกั้นมิให้ภาคประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการสื่อมวลชนสาธารณะอย่างแท้จริงแม้จะทราบดีว่า เป็นการกระทำที่ขัดต่อบทบัญญัติตามมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็ตาม

ดังนั้น เพื่อความปลอดภัยสาธารณะในการใช้เครื่องส่งกระจายเสียง และเพื่อให้การเปลี่ยนผ่านเข้าสู่การพิจารณาขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอย่างแท้จริง เป็นการควบคุมให้ กสทช. ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดด้วยความเสมอภาค คุ้มครองและส่งเสริมผู้ประกอบการรายใหม่ได้นำเครื่องส่งวิทยุกระจายเสียงเข้าสู่ระเบียบ หลักเกณฑ์ ด้วยมาตรฐานเช่นเดียวกับเครื่องส่งวิทยุกระจายเสียงของผู้ประกอบการรายเดิมที่เป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือนิติบุคคล ที่ กสทช. หรือกฎกระทรวง

กำหนดไว้ ซึ่งจะยังผลให้เครื่องส่งกระจายเสียงของผู้ประกอบการรายใหม่ที่ประกอบการก่อนมี กสทช. ได้รับการจดทะเบียน เป็นการป้องกันมิให้ กสทช. พ้องร้องคดีโดยใช้เครื่องส่งกระจายเสียงดังกล่าวมาเป็นเครื่องมือในการกล่าวโทษแบบเลื่อนลอยได้อีกต่อไป หากไม่มีกฎหมายควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. ในกรณีดังกล่าว ย่อมส่งผลกระทบต่อภาพพจน์และชื่อเสียงของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อกิจการทางการบินซึ่งเป็นการปลอดภัยสาธารณะ และเพื่อคุ้มครองผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงที่ดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบกับผู้ประกอบการรายเดิม อันจะเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในการรับฟัง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม (ฉบับที่...)

พ.ศ. ...

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม (ฉบับที่...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ตัดสองวรรคท้ายในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

และให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "กสทช." "กิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม" "ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่าน" "ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงภาครัฐ" "ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงภาคชุมชน" "ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงภาคเอกชน" และ "เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต" ในท้ายวรรคมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

"กสทช." หมายความว่า คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

"กิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม" หมายความว่า กิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มที่ใช้คลื่นความถี่ในย่านที่ กสทช. กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ ตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง หรือแผนความถี่วิทยุ

"ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่าน" หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐที่ประกอบการกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับ ซึ่งมีกำหนดเวลาจะต้องคืนคลื่นความถี่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

"ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงภาครัฐ" หมายความว่า ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มที่ได้แจ้งความประสงค์ประกอบการกิจการกระจายเสียงประเภทบริการสาธารณะต่อ กสทช. แล้ว

"ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงภาคชุมชน" หมายความว่า ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มที่ได้แจ้งความประสงค์ประกอบการกิจการกระจายเสียงประเภทบริการชุมชนต่อ กสทช. แล้ว

"ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงภาคเอกชน" หมายความว่า ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มที่ได้แจ้งความประสงค์ประกอบการกิจการกระจายเสียงประเภทบริการทางธุรกิจต่อ กสทช. แล้ว

"เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่ง กสทช. แต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ.

“ทั้งนี้ผู้ได้รับการยกเว้นตามวรรคแรกข้อ (๑) และ (๒) ไม่รวมถึงผู้ประกอบการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่าน ผู้ประกอบการกระจายเสียงภาครัฐ ภาคชุมชน และภาคเอกชน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ มี ใช้ นำเข้า นำออก หรือค้าซึ่ง เครื่องวิทยุคมนาคม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

ในกรณีที่เห็นสมควร กสทช. มีอำนาจออกประกาศกำหนดให้ เครื่องวิทยุคมนาคมบางลักษณะหรือเครื่องวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการบางประเภท ได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือเฉพาะแต่บางกรณีได้

ผู้ได้รับการยกเว้นตามวรรคสอง ไม่รวมถึงผู้ประกอบการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่าน ผู้ประกอบการกระจายเสียงภาครัฐ ภาคชุมชน และภาคเอกชน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการที่พนักงานวิทยุคมนาคมในตำแหน่งที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือในประกาศ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ให้ กสทช. มีอำนาจออกใบอนุญาตพิเศษให้บุคคลตั้งสถานีวิทยุการบินเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยของการเดินอากาศพลเรือนโดยเฉพาะได้ ในการออกใบอนุญาตพิเศษนี้ กสทช. จะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ กสทช. กำหนด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานีวิทยุคมนาคม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต สถานีวิทยุคมนาคมต้องใช้ความถี่คลื่นให้ถูกต้องตามข้อบังคับว่าด้วยวิทยุคมนาคมตามภาคผนวกต่อทำนองสนธิสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยโทรคมนาคม

เพื่อให้การเป็นไปตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ กสทช. มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขการตั้งสถานีวิทยุคมนาคมให้เกิดความเสมอภาคในผู้ประกอบการทุกกลุ่มทุกประเภท ไม่เว้นแม้แต่ผู้ประกอบการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่าน และให้ กสทช. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจควบคุมและกำหนดการใช้ความถี่คลื่นของสถานีวิทยุคมนาคมต่าง ๆ

ในกรณีที่เห็นสมควร กสทช. มีอำนาจออกประกาศกำหนดให้สถานีวิทยุคมนาคมที่ใช้ในกิจการบางประเภทได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง

ความในวรรคสามและวรรคสี่ไม่ให้บังคับใช้กับผู้ประกอบการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่าน ผู้ประกอบการกระจายเสียงภาครัฐ ภาคชุมชน และภาคเอกชน”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ทวิ ให้กสทช. มีอำนาจประกาศกำหนดให้ผู้ใช้ความถี่คลื่นเพื่อกิจการใดหรือในลักษณะใดต้องเสียค่าตอบแทนในการใช้ความถี่คลื่นนั้นให้แก่รัฐบาลได้ตามอัตราที่เห็นสมควร

ประกาศตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้สถานีวิทยุคมนาคมดำเนินบริการวิทยุคมนาคม เพื่อประโยชน์อื่นใด นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือนอกเหนือจากราชการของกระทรวง ทบวง กรมหรือกิจการของนิติบุคคลตามมาตรา ๕

เงื่อนไขตามวรรคแรกที่ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่านได้ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือระบุไว้ในนอกเหนือจากราชการของกระทรวง ทบวง กรม หรือกิจการของนิติบุคคลตามมาตรา ๕ ต้องไม่ก่อให้เกิดสิทธิพิเศษใดๆ ที่ได้เปรียบกว่าผู้ประกอบการภาครัฐ ภาคชุมชน และภาคเอกชน เงื่อนไขที่ระบุไว้ต้องเป็นไปด้วยความเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ยานพาหนะใด ๆ ใช้เครื่องวิทยุคมนาคม นอกจากจะใช้ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงหรือได้รับอนุญาตจาก กสทช. เป็นพิเศษชั่วคราว”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ เพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือเพื่อป้องกันราชอาณาจักร กสทช. มีอำนาจออกคำสั่งเฉพาะกาลให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจยึดไว้เอาไปใช้ ห้ามการใช้หรือห้ามการยกย้ายซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม หรือส่วนใด ๆ แห่งเครื่องวิทยุคมนาคมในระหว่างเวลาและภายในเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ในคำสั่งนั้น

ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกับผู้ใช้เครื่องวิทยุคมนาคมที่ไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจและเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะอื่น”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘

“ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่านจะอ้างเหตุแห่งการรบกวนต่อเจ้าพนักงานตามวรรคหนึ่งไม่ได้จนกว่าจะมีความเสมอภาคในการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมเช่นเดียวกันกับประกอบการกิจการกระจายเสียงภาครัฐ ภาคชุมชน ภาคเอกชน

ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มซึ่งเป็นภาครัฐ ภาคชุมชน ภาคเอกชน จะอ้างเหตุแห่งการรบกวนตามวรรคแรก ซึ่งมีสาเหตุแห่งการรบกวนมาจากผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่านก็ได้ โดยเจ้าพนักงานต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่งทันที เว้นแต่ตรวจสอบแล้วพบว่า การใช้เครื่องวิทยุคมนาคมของผู้ประกอบการรายนั้น ไม่ก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบ เป็นไปด้วยความเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติ”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘

“หากมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่าน ผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงภาครัฐ ภาคชุมชน ภาคเอกชน กระทำความผิดเช่นว่านั้นตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามความในวรรคหนึ่งดำเนินการได้สวนหรือจัดให้มีการได้สวนตามกฎหมายเสียก่อน”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ และเพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘

“ผู้รับใบอนุญาตอาจอุทธรณ์ไปยัง กสทช. ภายในสามสิบวัน นับแต่วันถูกเพิกถอนหรือพักใช้ คำชี้ขาดของ กสทช. ให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ เมื่อมีคำพิพากษาว่า ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะสั่งริบสิ่งที่ใช้ในการกระทำความผิดนั้น เพื่อให้ไว้ใช้ในราชการ สำนักงาน กสทช. ด้วยก็ได้”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ กสทช. มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตและออกประกาศ

- (1) วางระเบียบการขอและการออกใบอนุญาต
- (2) กำหนดวิธีการเพิกถอนและพักใช้ใบอนุญาต
- (3) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้
- (4) กำหนดคุณลักษณะของเครื่องวิทยุคมนาคม และคุณสมบัติสำหรับพนักงานวิทยุคมนาคม
- (5) กำหนดกิจการอื่นใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงหรือประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ ในบทเฉพาะกาล และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นบทเฉพาะกาลมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕

“บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๐ ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงภาครัฐ หรือภาคชุมชน หรือภาคเอกชน ที่ได้รับสิทธิทดลองออกอากาศในลักษณะชั่วคราว หรือที่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนชั่วคราว (วิทยุกระจายเสียงชุมชน) หรือ ที่ได้ยื่นคำขอทดลองประกอบกิจการตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตทดลองประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง (ฉบับลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕) ภายในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แล้ว ให้เป็นผู้มีสิทธิในการ มี ใช้นำเข้า นำออก ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคมโดยถือว่าเป็นการยื่นคำขอรับอนุญาตและได้รับอนุญาตแล้วตามมาตรา ๖ และให้มีสิทธิในการตั้งสถานีวิทยุคมนาคมได้ต่อไปโดยถือว่าเป็นการยื่นคำขอรับอนุญาตและได้รับอนุญาตแล้วตามมาตรา ๑๑ ทั้งนี้ให้มีผลนับแต่วันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคมฉบับนี้ใช้บังคับ

ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงภาครัฐ หรือภาคชุมชน หรือภาคเอกชน ที่ได้รับสิทธิทดลองออกอากาศในลักษณะชั่วคราว หรือที่ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนชั่วคราว (วิทยุกระจายเสียงชุมชน) โดยได้ยื่นคำขออนุญาตในการมี ใช้นำเข้า นำออก ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคม และการตั้งสถานีวิทยุคมนาคมต่อเจ้าพนักงานผู้ออก

ใบอนุญาตแล้ว นอกจากได้รับสิทธิตามวรรคแรกแล้วให้ถือว่าสิทธิดังกล่าวมีผลย้อนหลังไปก่อนหน้าวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และไม่ให้ถือเป็นความผิดตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ และไม่ให้ถือเป็นเหตุแห่งความผิดทั้งโทษทางปกครองและโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

อายุของใบอนุญาต เงื่อนไขและสิทธิพิเศษต่างๆ การตรวจสอบคุณภาพ รวมถึงมาตรฐานการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมของผู้ได้รับใบอนุญาตตามวรรคแรกให้ใช้หลักเกณฑ์เช่นเดียวกันกับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่าน เพื่อไม่ก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบ เป็นไปด้วยความเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติ ซึ่งหากหลักเกณฑ์ที่ใช้เป็นการทั่วไปกับผู้ประกอบการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มทุกกลุ่มทุกประเภทดังกล่าวยังก่อให้เกิดความถี่เกิดการรบกวนกันและกันไม่เป็นประโยชน์ต่อการรับฟังของประชาชนโดยรวม ให้ กสทช. เร่งปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์ดังกล่าวโดยเร็ว และบังคับใช้แก่ผู้ประกอบการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มทุกกลุ่มทุกประเภทอย่างเสมอภาค

มาตรา ๓๑ พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง หรือประกาศ กสทช.ใด ที่ให้สิทธิแก่ผู้ประกอบการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่าน ในกรณีใด ให้ปรับใช้กรณีนั้นแก่ผู้ประกอบการกระจายเสียงภาครัฐ ภาคชุมชน และภาคเอกชนด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามหลักการแห่งความเสมอภาคไม่ก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบและไม่เลือกปฏิบัติ จนกว่าการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่กระบวนการพิจารณาอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มด้วยหลักเกณฑ์เดียวกันจะแล้วเสร็จสมบูรณ์ไม่มีสิทธิพิเศษหรือได้รับการยกเว้นแม้รายหนึ่งรายใด

มาตรา ๓๒ เพื่อป้องกันมิให้เกิดข้อขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม และลดการรบกวนในการรับฟังเนื้อหารายการต่างๆ ของประชาชนทั่วไปให้ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ให้ กสทช. ออกประกาศหลักเกณฑ์การใช้เครื่องวิทยุคมนาคมแก่ผู้ประกอบการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่าน ผู้ประกอบการกระจายเสียงภาครัฐ ภาคชุมชน และภาคเอกชน ในทันที โดยบังคับใช้มาตรฐานทางเทคนิคอย่างเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติในทุกกรณี ทั้งนี้ กสทช. ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ในระหว่างการดำเนินการ ผู้ประกอบการรายใดใช้เครื่องวิทยุคมนาคมภายใต้หลักเกณฑ์ที่มีสิทธิพิเศษเหนือกว่าผู้อื่น จะอ้างเหตุแห่งการรบกวนการประกอบกิจการของตนเองไม่ได้ ผู้ประกอบการที่ใช้หลักเกณฑ์เดียวกันและเป็นหลักเกณฑ์ทั่วไปซึ่งมีความเสมอภาคเท่ากันจึงจะสามารถอ้างเหตุแห่งการรบกวนต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตให้ดำเนินการตามกฎหมายต่อผู้อื่นที่ก่อเหตุรบกวนได้

ผู้ประกอบการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มรายใดที่ฝ่าฝืนหลักเกณฑ์การใช้เครื่องวิทยุคมนาคมที่มีความเสมอภาค ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีหนังสือตักเตือน ๒ ครั้ง เมื่อครบ ๑๕ วันนับจากวันที่ได้รับหนังสือตักเตือนฉบับแรก ให้ กสทช. สั่งระงับการใช้เครื่องวิทยุคมนาคมของผู้ประกอบการรายนั้นในทันที หากมีเจตนาฝ่าฝืนเป็นครั้งที่ ๒ ให้ยกเลิกใบอนุญาตเกี่ยวกับเครื่องวิทยุคมนาคมรายนั้นในทุกประเภทของการอนุญาต

มาตรา ๓๓ เพื่อให้ผลของกฎหมายบังคับใช้เป็นการทั่วไปมีความเสมอภาคในผู้ประกอบการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มทุกกลุ่มทุกประเภทอย่างแท้จริง จึงกำหนดให้ กสทช. ยกเลิกเงื่อนไขต่างๆ ที่ไม่เสมอภาคเป็นการเลือกปฏิบัติและทำให้เกิดความได้เปรียบของผู้ประกอบการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่าน โดยไม่ว่าเงื่อนไขนั้นจะระบุไว้ในใบอนุญาต สัญญา สัมปทาน หรือไม่ว่าจะระบุไว้ในหรือนอกเหนือจากราชการของกระทรวง ทบวง กรม หรือกิจการของนิติบุคคลตามมาตรา ๕ ก็ตาม รวมถึงเงื่อนไขใดๆ ที่ได้ระบุไว้ในที่อื่น โดย กสทช. ต้องออกประกาศยกเลิกเงื่อนไขเหล่านั้นให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

หาก กสทช. ละเว้นการออกประกาศตามวรรคแรกย่อมถือเป็นความผิดทางกฎหมายและให้ถือว่าเงื่อนไขที่ไม่เสมอภาคเป็นการเลือกปฏิบัติเหล่านั้นเป็นโมฆะไม่มีผลผูกพันใด ๆ

มาตรา ๓๔ ให้ กสทช. เร่งตรวจสอบผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่านทุกรายเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของใบอนุญาต สัญญา สัมปทาน ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ไม่ว่า กสทช. กำลังดำเนินการตรวจสอบอยู่แล้วหรือไม่ก็ตาม และต้องประกาศให้สาธารณชนได้รับทราบในทันที

หาก กสทช. ละเว้นการดำเนินการตามวรรคแรก แก่ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงในช่วงเปลี่ยนผ่านรายใด ให้ถือว่าใบอนุญาต สัญญา สัมปทาน ของผู้ประกอบการรายนั้นไม่สามารถนำมาใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในทางกฎหมายได้เพราะเหตุแห่งการกระทำผิดของ กสทช. ซึ่งย่อมถือเป็นโทษความผิดทางกฎหมายซึ่งผู้ประกอบการรายนั้นสามารถดำเนินคดีทั้งทางอาญาและทางแพ่งโดยการเรียกร้องค่าเสียหายได้ และให้ถือว่าความผิดดังกล่าวเป็นเรื่องเฉพาะบุคคลของ กสทช. ที่จึงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ หากกระบวนกรยุติกรรมตัดสินแล้วว่ามี ความผิด มีให้นำทรัพย์สินของทางราชการมาใช้เพื่อชดเชยการกระทำผิดดังกล่าว

มาตรา ๓๕ ให้สำนักงาน กสทช. เป็นผู้ไม่มีสิทธิในการ มี ใ้ นำเข้า นำออก ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มตามมาตรา ๖ และเป็นผู้ไม่มีสิทธิในการตั้งสถานีวิทยุคมนาคมในกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มตามมาตรา ๑๑ ทั้งนี้ให้มีผลนับแต่วันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคมฉบับนี้ใช้บังคับ

ให้ กสทช. ตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของใบอนุญาต สัญญา หรือสัมปทาน ที่บุคคลได้ทำไว้กับสำนักงาน กสทช. ให้แล้วเสร็จและประกาศต่อสาธารณชนภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ใช้บังคับ หากชอบด้วยกฎหมาย ให้ถือว่าบุคคลผู้นั้นเป็นผู้มีสิทธิในการ มี ใ้ นำเข้า นำออก ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคมในกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มตามมาตรา ๖ และเป็นผู้มีสิทธิในการตั้งสถานีวิทยุคมนาคมในกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มตามมาตรา ๑๑ จนกว่าใบอนุญาตดังกล่าวจะสิ้นอายุ

หากการตรวจสอบตามวรรคสองไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ถือว่าบุคคลผู้นั้นเป็นผู้ไม่มีสิทธิในการ มี ใ้ นำเข้า นำออก ซึ่งเครื่องวิทยุคมนาคมตามมาตรา ๖ และเป็นผู้ไม่มีสิทธิในการตั้งสถานีวิทยุคมนาคมตามมาตรา ๑๑ แต่หากยังประสงค์จะประกอบกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มต่อไป ให้แจ้งความประสงค์ขอประกอบกิจการภาครัฐ ภาคชุมชน หรือภาคเอกชน ได้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบผลการตรวจสอบ”
